

[Lis Starcke.]

blot den lille bemærkning, at vi havde kaldt registrering for et vidneudsagn. Måske er det ikke det rette ord. Vi bøjer os for juristen, men meningen var god nok, også advarselen, der lå deri.

Fru Mimi Jakobsen advarede imod skræmmebilleder og imod at hidse følelserne op, men var enig i, at den enkeltes ret skal tilgodeses, og kunne godkende ideen i retsforbundets forslag.

Efter pausen kom der flere ordførere, og dem har jeg jo ikke haft slet så meget tid til at beskæftige mig med, som jeg havde til at beskæftige mig med de øvrige ordførere på grund af den nådige pause i forhandlingen, som formanden gav os. Det er sådan, at samtlige ordførere faktisk har haft bemærkninger til retsforbundet, og det synes jeg er fint, når regering kommer med hele to forslag.

Der var en særlig ting, som fru Ebba Strange pegede på, nemlig sortlistningen, og hun syntes ikke, at registertilsynet i regeringens forslag havde helt så central en position, som det skulle have. Det mener vi at vores persondatanævn har, fordi det har magt, fordi det har bemyndigelser, hvorimod det forfladiges noget i regeringens forslag, ved at det er ressortministrene, der tager stilling. Og hvis tilsynsrådet og ressortministeren ikke er enige, så er det minsandten finansministeren, som jeg tror hr. Niels Helveg Petersen kaldte for en overminister, der kommer ind i billedet.

Vi synes heller ikke, at regeringens forslag er så klart som vores. Omvendt vil vi sige, at vi jo ikke har haft de samme midler til at gå både i dybden og i bredden, som regeringen har haft. Derfor er det da muligt, at det må udvides noget. Men vi har som sagt vist vores gode vilje med forslaget og glæder os til, at der skal komme noget ud af dette, sådan at danske borgere kan være trygge over for den registrering, der finder sted.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det fremgår med al tydelighed af den debat, der har været om disse lovforslag, at vi bevæger os på et særdeles problemfyldt område. Jeg tror, det var fru Ebba Strange, der udtrykte det sådan, at her er der en mangfoldighed af problemer. Men ikke nok med det. Vi bevæger os på et område, hvor der er masser af følelser blandet ind, undertiden berettigede, undertiden uberettigede eller mindre berettigede. Derfor er

der nogle enkelte ting, jeg godt vil have understreget til sidst i debatten.

Der var en, der mente, at hr. Hjortnæs var lunken over for forslaget. Det ville overraske mig meget. Han kan i hvert fald ikke være bekendt at være det, for han har været med til ved adskillige møder at gennemdiskutere nogle af de alvorlige problemer og har også været med til, jeg tør ikke sige at ødelægge mit oprindelige oplæg, men i hvert fald været med til at forandre det ganske betydeligt.

Hr. Hjortnæs brugte udtrykket, at det var et oplæg. Det er måske nok lidt for kritisk over for forslaget, men der er så meget rigtigt i det, at vi aldrig har drømt om i justitsministeriet, at dette forslag alene kunne komme til at gå, for vi ved, at der er forskellige opfattelser af problemet, sådan som det også er vist meget tydeligt her i dag. Derfor er vi indstillet på virkelig at gå til bunds i problemerne og på den brede politiske baggrund nå frem til et andet resultat. Men der skal startes et sted, og jeg tror godt, jeg tør sige, at det »oplæg«, der her er tale om, er bygget op under hensyntagen til den tilværelse, vi har i dag, og som man ikke uden videre kan springe fra. Man har en gang imellem en fornemmelse af, at nu skal man til at starte på fuldstændig bar bund. Men sådan er situationen jo ikke.

Jeg kunne have lyst til at illustrere dette lidt ved at tage nogle af de problemer frem, som hr. Wilhjelm berørte. Han svang sig meget højt op og begyndte at snakke om, at der vel ikke kan være tale om race, religion osv. Ja men hvad skal Mosaisk Troessamfund gøre? Hvad skal metodistsamfundet gøre? Hvad skal en politisk organisation gøre? På alle disse områder ramler man ind i problemer, hvis reglerne er for snævre. »Race« lyder mærkeligt, men man kan da ikke have det sådan i et politiarbejde, at man ikke må skrive, at den pågældende, som man eftersøger, f. eks. er afrikaner, det er dog i hvert tilfælde et særdeles klart kendetegn. Der er en lang række af den slags små problemer, man meget let kommer til at overse, men som jo også skal tages ind, når man skal lave et system.

Det næste, jeg gerne vil sige, og som hænger meget nøje sammen med dette, er, at ingen skal tro, at der kan laves lette løsninger på dette område. Derfor er jeg nok nødt til, hvad jeg beklager noget, at bedrøve hr. Niels Helveg Petersen lidt. Han siger, at nu må jeg sørge for at tage hensyn til det, der er sagt her i dag,